

DAGELIJKS GEOPEND VOOR
LUNCH, DINER EN BORREL

3 gangen keuzemenu € 21,95

Smakelijke dagschotel € 8,95

**Zondag en Maandag
Thaise Keuken**

**Sfeervolle bovenzaal voor
diners, borrels en bruiloften**

*tot ziens, tot **EINSTEIN***

NIEUWE RIJN 19 LEIDEN

071 - 5125370

mail@einstein.nu

COLUMN

door Dr. K. Jongeling

Onze taal een bare schat

“Sleutelwoord” is, zo zou je kunnen zeggen, tegenwoordig een sleutelwoord in verband gebracht met velerlei teksten bij de meest uiteenlopende studies. Vaak wekt het de indruk voor de eenvoudige lezer/gebruiker dat bedoeld wordt dat men niet meer een volledige tekst hoeft te lezen en te begrijpen, maar dat men kan volstaan met enkele losse woorden. Mogelijk wordt een dergelijke gedachte bevorderd door de vele formulieren, die tegenwoordig ingevuld moeten worden om hogerop te komen in het leven, een formulier om de studie voort te zetten, een formulier om de studie te beëindigen, een formulier om de studie te onderbreken, of een formulier om de studie elders te vervolmaken, al zal volgens anderen de hedendaagse electronica schuldig zijn aan dit verschijnsel, dat naar mijn gevoelens het beste gekarakteriseerd kan worden als gemakzucht. “Waarom moeite doen? Men begrijpt toch wel wat ik bedoel.” ‘t Is natuurlijk mogelijk, maar ‘t komt helaas, zelfs binnen de opleiding bestuurskunde, zo laat ik mij vertellen, nog wel eens voor dat scripties, werkstukken, geschreven zijn in een zodanig Nederlands, althans bestaan uit een zodanige verzameling Nederlands aandoende woorden, die geen heldere samenhang vertonen, dat de lezer ernstige problemen heeft met het begrip.

‘t Is jammer dat het enthousiasme om het Nederlands met zorg en liefde te hanteren in de huidige tijdspanne weinig kansen krijgt. Onze universitaire overheden menen dat wanneer studenten naast slecht Nederlands even onbegrijpelijk, of nog onbegrijpelijker, Engels hanteren, hun kansen op de internationale arbeidsmarkt toenemen. ‘t Staat een beetje ongelukkig dat al onze allochtonen Nederlands moeten leren, terwijl de autochtonen, die die taal ook nauwelijks machtig zijn toch eerst hun Engels dienen te verbeteren. Als er al sprake zou kunnen zijn van een Nederlandse identiteit dan beperkt die zich tot het verschijnsel dat voor alle Nederlanders het Nederlands de schrijf- en cultuurtaal is, welk dialect of moedertaal ze verder ook spreken, Gronings, Fries, Rif-Berber, Turks of Limburgs. Mogelijk dat prinses Máxima de Nederlandse taal net niet genoeg machtig was om daarin die identiteit te vinden. Trots op Nederland hoeven we niet te zijn, ik zie daar persoonlijk weinig reden toe, maar een zekere trots op de eigen taal, die ons leven als Nederlander heeft mogelijk gemaakt, is aan te bevelen. En dat zeker voor mensen die, reeds nu of later, hun brood verdienen met praten en schrijven.

Maar mogelijk ontdekken we pas hoe aantrekkelijk onze moedertaal is wanneer we door wat voor oorzaak buitenslands geraken, zoals blijkt uit de heldere woorden van Jacob Israël de Haan¹ die het volgende schreef toen hij al enige tijd in Jeruzalem verbleef, waar hij in 1924 werd vermoord:

De taal.

Het meest verlang ik weer de taal te hooren.
De taal van Holland, altijd om mij heen.
Hier leef ik, half verheugd en half verloren.
De taal van mijne liedren spreekt niet één.

¹ Jacob Israël de Haan promoveerde in 1916 op een dissertatie Rechtskundige signfica en hare toepassing op de begrippen: aansprakelijk, verantwoordelijk, toerekeningsvatbaar, maar in onze bestuurlijke omgeving mogelijk interessanter zijn zijn reizen naar Rusland in 1912, waar hij gevangenis bezocht om de situatie van politieke gevangenen te onderzoeken. In 1913 verscheen zijn schokkend verslag: In Russische gevangenis.